

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną 2 kor. składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują Dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

L. 69.756/902.

III.

Przedmioty znalezione.

W czasie od 1 czerwca do 31 lipca 1902 znaleziono w Krakowie następujące przedmioty:

A) Złożone w Kasie miejskiej:

- Art. 240. Okulary.
 „ 243. Klucz wertheimowski.
 „ 244. 5 kluczy.
 „ 245. Klucz.
 „ 246. 3 klucze.
 „ 247. Żakiet, chusteczka i koronka.
 „ 248. Portfel z kartką zastawniczą i kartami wizytowymi.
 „ 249. Kartka zastawnicza.
 „ 250. Książka do modlenia.
 „ 251. 2 klucze.
 „ 252. Portmonetka.
 „ 253. Kartka zastawnicza.
 „ 254. Zegarek.
 „ 255. Książka do modlenia.
 „ 256. 4 chusteczki do nosa.
 „ 257. Kwit z podpisem S. A. Krzyżanowski.
 „ 258. Woreczek z 47 hal. i 2 kartkami loteryjnymi.
 „ 259. Bilet roczny na wystawę Sztuk piękn. r. 1902.
 „ 260. Kartka zastawnicza.
 „ 261. 5 kluczyków.
 „ 262. Notatnik Jana Stefańskiego.
 „ 263. Torebka do podróży z wędlinami.
 „ 264. Worek z 19 Kor. 88 hal.
 „ 265. Książka do modlenia.
 „ 267. Pudełko z broszką oraz torebka.
 „ 268. Portmonetka z 7 hal. oraz 3 agrafki.
 „ 269. Pugilares z 90 hal.
 „ 270. 10 nóżek do pieca.
 „ 271. Przyrząd do czyszczenia paznokci.
 „ 272. Zegarek damski z łańcuszkiem.
 „ 7823. — 22 hal.
 „ 273. Książka do nabożeństwa.
 „ 274. Torebka, chusteczka do nosa i na głowę.
 „ 275. Kaftanik.
 „ 277. Broszka.
 „ 283/8019. Sakiewka z 2 Kor. 8 hal.
 „ 284. Książka do nabożeństwa.
 „ 286. Pierścionek złoty.

- Art. 287. Medalik srebrny.
 „ 288. Dwa klucze.
 „ 289/8020. Pugilares z 3 Kor. 40 hal.
 „ 290/8021. Sakiewka z 2 Kor. 60 hal.
 „ 291. Paszport Wilhelma Ornatowskiego.
 „ 292. Portfel z kilkoma losami.
 „ 293. 7 kluczyków na kółku.
 „ 294. Chustka do odziewania.
 „ 295. 5 kluczy.
 „ 296. Kartka zastawnicza.
 „ 297/8022. Torebka z 2 Kor.
 „ 298. Książka p. t. „Duch puszczy“.
 „ 299. Notatnik.
 „ 300. Serwetka.
 „ 301. Książka do nabożeństwa.
 „ 302. Kocyk.
 „ 8023. 10 Koron.
 „ 8031/303. Ridicule z torebką, 33 hal. i kluczykiem.
 „ 304. Zegarek z łańcuszkiem.
 „ 305. Klucz wertheimowski.
 „ 306/8024. Chustka oraz pugilaresik z 60 hal.
 „ 310. 16 kluczy na kółku.
 „ 311. 2 klucze.
 „ 312. Zegarek z dewizką.
 „ 313. 12 łańcuszków do zegarków.
 „ 314. 3 klucze.
 „ 315. Klucz do drzwi.
 „ 316. Książka niemiecka do modlenia.
 „ 317. Klucz.
 „ 318. Pasek damski.
 „ 319. Pierścionek.
 „ 320. Pierścionek.
 „ 321. Para kamaszków i ubranie marynarkowe.
 „ 322. Para cholewek.

B) Pozostałe w rękach znalazców:

1. Zegarek i szpilka srebrna.
2. Suczka z obrozą.
3. Pies mały.
4. Pies z obrozą.
5. Pugilares z 32 hal.

Nadto przechowane są w Kasie miejskiej:

1. Książka do modlenia.
2. Książka do modlenia.
3. Książka p. t. „Książka do nabożeństwa“.
4. 9 sztuk broszurowanych podręczników do modlitwy.
5. 10 intencji miesięczn. z r. 1901.

6. Notatnik do zapisywania zamówień firmy Jakubowski i Jarra.
7. Lusterko.
8. Lampka naftowa.
9. Różne kawałki płócienne.
Od 1—9, znalezione w styczniu b. r. (Art. 227).
10. Zarzutka.
11. Para kalesonów.
12. Para skarpetek.
13. Para rękawiczek.
14. Koszula.
Od 10—14, znalezione w kwietniu b. r. (Art. 224).

Magistrat wzywa właścicieli powyższych przedmiotów, aby, o ile mogą dowieść swych praw własności, zgłosili się po odbiór rzeczy do III. Wydziału Magistratu w godzinach urzędowych, w przeciwnym bowiem razie przedmioty te po upływie roku od daty dzisiejszej wydane będą znalazcom do używania, po upływie zaś dalszych trzech lat przejdą na wyłączną własność znalazców lub też będą sprzedane względnie przekazane na fundusz ubogich miejscowych. —

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 17 września 1902.

Prezydent miasta:
J. Friedlein w. r.

L. 62.968/902

I.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat podaje do wiadomości osób interesowanych, że **kwatery VII. i XII. na cmentarzu miejskim będą przekopywane na groby.**

Zamieszczając poniżej wykaz ś. p. zmarłych, pochowanych w grobach zwyczajnych na powyższych kwaterach na cmentarzu miejskim, na których znajdują się pomniki, płyty lub krzyże, wzywa się strony interesowane, któreby zamierzały wydobyc szczątki tych ś. p. zmarłych i na inne stałe miejsce na cmentarzu przenieść, aby bezzwłocznie, a najdalej do 15 października 1902 wniosły do Magistratu podanie na stemplu 1 Kor. o zakupno gruntu na grób stały na właściwym miejscu, tudzież o exhumację, gdyż po upływie tego terminu wszystkie groby na wymienionych wyżej kwaterach będą przekopane a pomniki z nich usunięte.

W grobach na kwaterach VII. i XII., na których znajdują się pomniki, spoczywają:

I. Na kwaterze VII. (rok 1880)

1. Jarynkiewicz Stanisław	krzyż drewniany
2. Grzybowski Jan	" "
3. Ryżkowska Salomea	" "
4. Stefański Stanisław	" "
5. Kuchanowicz Józef	" "
6. Mildner Henryk	płyta kamienna
7. Letronne Horacy	" "
8. Szpengler Marya	" "
9. Żydzik Franciszka	krzyż drewniany
10. Rusiński Ignacy	" "
11. Ber Franciszek	" "
12. Rup Walenty	" "
13. Struzik Michał	" "

14. Majka Józef	pomnik kamienny
15. Ditrich Antoni	" "
16. Poppera Franciszka	" "
17. Widuchowska Leokadya	" "
18. Fox Franciszek	" "
19. Nieczytelne dwa pomniki z krzyżami żelaznymi.	

II. Na kwaterze XII. (rok 1879)

1. Janeczek Jan	krzyż drewniany
2. Snochowski Leonard	" "
3. Szyjewska Marya	krzyż blaszany
4. Latinik Antoni	płyta kamienna
5. Pichel Helena	" "
6. Kuliszki Staś	krzyż drewniany
7. Bandrowski Staś	" "
8. Jaroszwie Oleś i Pelunia	" "
9. Porard Erwin	krzyż żelazny
10. Żublewska Karolina	krzyż blaszany
11. Paleczek Elżbieta	krzyż drewniany
12. Totka Józef	pomnik kamienny
13. Osiciński Konstanty Ks.	" "
14. Wasik Bartłomiej	krzyż drewniany
15. Szwed Józef	" "
16. Steczkowska Helena	pomnik kamienny
17. Schulda Jakób	krzyż drewniany
18. Dutkiewicz Honorata	" "
19. Świtkowski August	płyta kamienna
20. Janiszewska Ludwika	" "
21. Kucielska Katarzyna	krzyż żelazny
22. Ganszer Antoni	płyta kamienna
23. Nieczytelne 4 krzyże żelazne.	

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 20 września 1902.

Prezydent miasta:
J. Friedlein w. r.

Protokoły obrad pełnej Rady miejskiej.

(Z posiedzeń jawnych).

Posiedzenie zwyczajne (4. w kad. XII.) z dnia 14 lipca 1902 r.

Przewodniczący: Friedlein Józef, prezydent miasta.

II. wiceprezydent miasta: dr. Staniszewski Walenty.

Sekretarz Rady miejskiej: dr. Nowicki Jan.

Radców miejskich obecnych 47.

Rady miejskiej: Bartoszewicz, dr. Benis, Daszyński, Epstein, dr. Górski, Jawornicki, dr. Kasperek, Katyński, Kawecki, Klemensiewicz, I. wiceprezydent dr. Leo, dr. Łepkowski, dr. Pareński, dr. Paszkowski, dr. Poniżko, dr. Rosenblatt, Słęk, ks. dr. Spis, dr. Szarski, Szatkowski i hr. Wodzicki — (21) nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwili; nie usprawiedliwili zaś nieobecności swej rady miejskiej Suski i dr. Ulanowski — (2).

Początek posiedzenia o godz. 5 minut 25 po południu.

Sekretarz odczytuje prośbę **praktykantów miej. Wydziału obrachunkowego** o przyznanie im kwatrowego w kwocie 240 koron i prawa do dwóch pięcioleci po 100 kor. Odesłano do Sekcyi III. (L. 52.821). —

R. m. Turski, uzasadniwszy nagłość sprawy, wnosi: Ze względu, iż z inicjatywy Komitetu obywatelskiego wznowiony zostaje obchód rocznicy zwycięstwa pod Grunwaldem; ze względu, iż obchód ten, przekazany „po wsze czasy“ przez króla Władysława Jagiełłę miastu Krakowu, był w nim święcony uroczystością aż do roku 1794, a tylko wskutek politycznych stosunków przerwany; ze względu na koniec, że zwycięstwo pod Grunwaldem było ważnym faktem dziejowym:

Rada miasta Krakowa uchwali!

Wobec wznowienia w dniu 15 lipca 1902 roku uroczystego obchodu rocznicy zwycięstwa pod Grunwaldem, Rada miasta Krakowa przyjmie zbiorowy udział w tym obchodzie, uznając go jako przekazaną przez tradycję uroczystość narodową.

Nagłość sprawy uchwalono.

Wnioskodawca wnioski swój uzasadnia w następujących słowach:

Świetna Rado! Zwycięstwo pod Grunwaldem jest faktem o dziejowej doniosłości. Wprawdzie dzięki brakowi „polskiej buty“ nie wyzyskaliśmy zwycięstwa na polu i nie zmiądziliśmy zwyciężonych, niemniej jednak potęga krzyżacka została złamana i na długi szereg lat została zabezpieczona panowanie „prawa przed siłą“. Kraków pamiętkę tego faktu dziejowego uroczystością święcił przez cztery wieki blisko, aż do czasu, w którym nasi, do niedawna bardzo wierni lennicy — najlepsi do niedawna sprzymierzeńcy — Prusacy — uroczystością tę zgnetli.

Obecna uroczystość pojawia się w całym kraju z żywością, że tak powiem, siłą i ogarnia całą tę część Polski, w której wolno czuć i myśleć po polsku. Radzie miasta Krakowa przystoi w zbliżającym się obchodzie zająć poważne stanowisko. Zdarzył się wprawdzie wypadek, że wznowienie obchodu tej uroczystości nastąpiło dzięki tym właśnie, którzy ją zgnetli, że w ten sposób obchód ten nabiera charakteru wielkiego narodowego protestu. Jeżeli jednak naród, obrażony w swoich uczuciach, taki protest wnosi, to nas przy tym protestach brakować nie powinno! Jesteśmy narodem niesłychanie uprzejmym — do tego stopnia, że boimy się samego wyrazu „demonstracja“, że mówimy z pewnym lękiem i lekceważeniem o „demonstracjach bezcelowych“. Czy będzie to demonstracja? Czy będzie to demonstracja bezcelowa? Nie śmiemy tego twierdzić. A gdyby ją nazwać można bezcelową, to w takim razie demonstracją bezcelową jest również w Poznańskim każdy protest, wniesiony przez ojca, któremu krzywdzą dziecko, bezcelowym jest protest obywatela, któremu gwałcą prawa językowe i narodowe. Bezcelową demonstracją nazwiemy w takim razie arcylojalną enuncjację Sejmu prowincjonalnego w Poznaniu, a także bezcelową demonstracją będą misterne i nader subtelne, bo aż komentarzy wymagające, przemówienia naszych posłów w Radzie państwa i w Sejmie.

Świetna Rado! My więzami wielkiej polityki i arkanami misternej dyplomacji nie jesteśmy tak dalece krępowani, aby w sprawie, dotyczącej naszej narodowości, nie mieć większej śmiałości słowa a osobiście i czynu! Możemy więc znieść, jeżeli w toku obchodu zdarzy nam się posłyszec proskrybowaną nazwę „Malborg“ — możemy znieść, jeżeli uszu naszych doleci cytaty słów „o sarmackiej bucie i polskiej zuchwałości“, wyrzeczonych ongi

jeszcze na zamku malborskim do posłów węgierskich przez Wielkiego mistrza Ulricha v. Jungingen!

Świetna Rado! Fakta historyczne powtarzają się nie dlatego, aby to było koniecznością dziejową, ale dlatego, że historia dostarcza nam nadmiar ludzi, którym się wydaje, że są na miarę Fidyusza skrojeni. Stąd sztuczne Cezary, stąd sztuczne Achille, stąd na koniec się dzieje, że nawet prochom Ulricha v. Jungingen nie dają spoczywać spokojnie w podziemiach Malborga. A gdy toż Cezara lub dolman Atylli lub na koniec krzyżacki płaszcz trzeba zastąpić teatralnym kostyumem — to łąco zdarzyć się może, że zamiast grozy tragedii wychyli się z fałdów wykrzywiona maska farsy, co w danym wypadku jest.... lepiej. Ale i farsa zaboli, jeżeli znajdzie poklask wśród jej najbliższych i jest manifestacją; wtedy pociąga za sobą odruch w formie protestu narodowego, a ten jest naturalny.

Świetna Rado! Kraków więcej niż inne miasta jest powołany do poważnego udziału w tym obchodzie. Że tak jest, wskażę na kilku faktach historycznych. Nazwisko stolicy jest ściśle związane z samą bitwą.

Na polu walki dwa hasła wojenne, na ten dzień wydane, rozbrzmiewały: „Kraków“ i „Wilno“.

Bezpośrednio po bitwie goniec królewski Mikołaj Morawiec przywiózł do Krakowa pierwsze pisma królewskie, donoszące o zwycięstwie: do królowej, prymasa i do panów rajców krakowskich; pierwsze „Te Deum“ odśpiewano w kościele Maryackim za inicjatywą tychże rajców. Król zaraz po bitwie przyjechawszy do Krakowa, po zawieszeniu chorągwi na Wawelu, stanowił za zgodą stanów świeckich i duchownych, by „po wsze czasy“ i we wszystkich miastach obchodzono dzień rozesłania apostołów jako dzień wielkiego zwycięstwa pod Grunwaldem.

Panowie rajcy krakowscy ślubują i dotrzymują ślubu do roku 1794 aż do inwazyi pruskiej. —

Przemówienie to przyjęto oklaskami. — Wniosek r. m. Turskiego przyjęto jednomyślnie. —

Sekretarz Rady odczytuje pisma Komitetu obchodu rocznicy pod Grunwaldem:

a) z zaproszeniem Prezydenta i Rady miejskiej do wzięcia udziału w uroczystości, t. j. w nabożeństwie i uroczystym pochodzie na Wawel (L. 461/1902 pr.);

b) z prośbą o udzielenie subwencji na urządzenie uroczystości. (L. 470/1902 pr.)

Na wniosek r. m. Kosobuckiego uchwalono Komitetowi udzielić subwencji w kwocie 1000 Koron. —

Uchwalono udzielić urlopów:

R. m. X. drowi Spisowi na dwa miesiące; r. m. Jawornickiemu do końca sierpnia; r. m. drowi Benisowi na 6 tygodni od 14 sierpnia; r. m. Szatkowskiemu na 3 tygodnie; r. m. drowi Ponikle na 6 tygodni; r. m. Klemensiewiczowi na 2 miesiące; r. m. Słękowi na 6 tygodni; I. wiceprezydentowi drowi Leo do końca sierpnia; r. m. Bartoszewiczowi do końca sierpnia; r. m. drowi Horowitzowi do końca września; r. m. drowi Rothweinowi od 16 lipca do 1 września; r. m. Maciołowskiemu od 16 lipca do 1 września; r. m. Judkiewiczowi od 17 lipca do 1 września; r. m. Federowiczowi na cztery tygodnie; r. m. Sędziemirowi do 31 sierpnia; r. m. drowi Guńkiewiczowi do 31 sierpnia; r. m. Chylińskiemu do 31 sierpnia; r. m. drowi Frühlingowi do 31 sierpnia;

r. m. Sulikowskiemu do 31 sierpnia; r. m. drowi Bobilewiczowi od 15 lipca na 4 tygodnie. —

R. m. dr. Seinfeld, uzasadniwszy nagłość sprawy, wnosi:

Rada miejska uchwali!

Wobec faktów połamania żeber chorym w szpitalu obłąkanych, wobec opłakanego budynku, w którym mieszczą się chorzy — Rada udaje się do Rządu i Wydziału krajowego z usilną prośbą, aby bezzwłocznie przystąpiono do budowy szpitala dla obłąkanych w Krakowie.

Nagłość sprawy uchwalono.

R. m. dr. Domański wyjaśnia, że sprawą budowy szpitala dla obłąkanych zajmowała się już Komisya sanitarna i Rada miejska, która uchwaliła też wniosek o budowę szpitala w Krakowie, i w tej mierze wysłało memoriał do Wydziału krajowego.

R. m. dr. Trzebięki popiera wniosek r. m. dra Seinfelda.

R. m. dr. Cybulski zwraca się z prośbą do Przewodniczącego, aby w najkrótszym czasie zwołał Komisję sanitarną celem rozpatrzenia sprawy budowy nowego szpitala.

W dalszej dyskusji zabierają głos r. m. Rotter, Bujwid, dr. Bandrowski, dr. Seinfeld, Markus, dr. Domański, Dr. Trzebięki.

Wniosek r. m. dra Seinfelda przyjęto. (L. 74152/902).

R. m. dr. Gross zapytuje, dlaczego dotąd nie przedłożono Radzie miejskiej operatu w sprawie uwolnienia od podatków domów, przebudowanych ze względów sanitarnych lub komunikacyjnych?

R. m. Rotter wyjaśnia, że elaborat, wypracowany przez Magistrat, posiada braki takie, że bez znaczących przeróbek nie można go przedłożyć Sejmowi.

Przewodniczący wyjaśnia, że Komisya, wybrana przez Radę miejską dla tej sprawy, nie mogła się jeszcze zebrać, przytem zauważa, że sprawę trzeba dokładnie przygotować, aby Sejm nie odrzucił elaboratu, jak się to stało z identyczną ustawą dla m. Lwowa.

R. m. dr. Gross zauważa, że wedle projektu, wypracowanego przez budownictwo miejskie, z ulg podatkowych korzystałoby tylko 290 obiektów; — wnosi, aby do Komisji, dla tej sprawy wybranej, Rada zaprosiła jeszcze r. m. Sarego.

R. m. Birnbaum wnosi, aby do powyższej Komisji zaprosić także r. m. dra Grossa, jako wnioskodawcę.

Wnioski r. m. dra Grossa i Birnbauma przyjęto. (L. 74151/902). —

R. m. dr. Bujwid zapytuje Przewodniczącego, czy stosownie do zapadłej na poprzednim posiedzeniu uchwały prosił imieniem Rady dra Kasparka o cofnięcie rezygnacji z godności radcy miejskiego.

Przewodniczący odpowiada, że zastanowił się do życzenia Rady i udał się do prof. Kasparka, lecz tenże oświadczył, że rezygnacji cofnąć nie może.

R. m. dr. Seinfeld uprasza Przewodniczącego, aby zarządził powołanie następcy w miejsce ustępującego r. m. dra Kasparka.

Przewodniczący oświadcza, że sprawę tę przedstawi Sekcyi III. (L. 400/92 pr.) —

R. m. Sulikowski wnosi, aby przybrać chorągiewkami gmachy miejskie w dniu uroczystości Grunwaldzkiej.

Przewodniczący oznajmia, że wydał już odpowiednie zarządzenia. —

Przewodniczący wyjaśnia w odpowiedzi na pismo, wniesione przez kilku radców miejskich w sprawie wydrukowania referatu o założenie miejskiego urzędu pracy, że Magistrat dotychczas nie miał zamiaru referatu tego drukować, obliczono jedynie na wszelki wypadek w przybliżeniu koszt druku — uważa przeto sprawę tę za załatwioną.

Wyjaśnienie to przyjęto do wiadomości. —

Radca Mgtu Skrzyniarz, uzasadniwszy nagłość sprawy, imieniem Sekcyi III. wnosi:

Rada miejska uchwali!

Rozstrzygnięcie odwołań od orzeczeń i rozporządzeń Mgtu oraz Prezydenta w sprawach budowniczych, tudzież we wszystkich innych sprawach zakresu własnego, powierzonym zostaje Komisji wybieralnej z Rady miejskiej.

Komisya ta składać się będzie z 15 członków, których Rada miejska ze swego grona wybierze. Komisya rekursowa wodociągowa zostaje zwinietą.

Wszelkie rekursy odsyłane być mają przez odnośny departament bezpośrednio powyższej Komisji rekursowej do załatwienia.

II. wiceprezydent dr. Staniszewski oświadcza się przeciw nagłości tej sprawy, zauważywszy, że jeżeli jest pilna, to należałoby ją zamieścić na porządku dziennym.

Przewodniczący wyjaśnia, że wniosek powyższy został mu zbyt późno oddany, już po ułożeniu porządku dziennego.

R. m. dr. Seinfeld oświadcza się za zatrzymaniem dawnego sposobu wyboru tej komisji, t. j. aby składała się ona z delegatów poszczególnych Sekcyi.

Przewodniczący cofa tę sprawę z pod obrad. — Przystąpiono do porządku dziennego.

II. wiceprezydent dr. Staniszewski imieniem Sekcyi I. wnosi:

Rada miejska uchwali!

1) Gmina miasta Krakowa przyjmuje oświadczenie prof. Emila Godlewskiego, dyrektora studium rolniczego Uniwersytetu Jagiell. w Krakowie, zawarte w jego podaniu z 30 czerwea b. r. L. 54669, że na kupno gruntu pod zakład weterynaryjny studium rolniczego Uniw. Jagiell. złoży Gminie miasta Krakowa kwotę 8000 Kor., z ofiarności obywatelskiej pochodzącą, w razie odstąpienia tego gruntu c. k. Rządowi na powyższy cel.

2) Gmina miasta Krakowa oświadczy c. k. Rządowi gotowość odstąpienia gruntu miejskiego, mianowicie parceli V. a. lk. 2076 w obszarze około 375 □ °. na cele studium rolniczego Uniwersytetu Jagiellońskiego, mianowicie na zakład weterynaryjny, za cenę ryczałtową 8000 Kor., która pokryta zostanie sumą 8000 Kor., na zakupno tego gruntu przez p. Emila Godlewskiego złożyć się mającą, oraz pod warunkami, jakie zawiera kontrakt kupna sprzedaży z dnia 14 grudnia 1901 roku, z c. k. Rządem już zawartej, o odstąpienie parceli V. b. i V. c. na cele studium rolniczego.

3) Do podpisania kontraktu upoważnia Rada miejska obok Prezydenta miasta, II wiceprezydenta dra Walentego Staniszewskiego i r. m. dr. Stanisława Domańskiego.

4) Czuwanie nad wykonaniem powyższej uchwały przekazuje się Sekcyi ekonomicznej.

R. m. dr. Bujwid i dr. Bandrowski popierają wniosek Sekcyi I.

R. m. dr. Bąkowski, oświadczając, że Gmina poniosła już w tej sprawie znaczne ofiary, a obecnie proponowane ustępstwo nie gwarantuje, aby Gmina nie była narażona na dalsze ofiary, wnosi, aby nad wnioskami Sekcyi I. przejść do porządku dziennego.

R. m. dr. Domański popiera wniosek Sekcyi I.

R. m. dr. Frühling wnosi, aby jako warunek sprzedaży określić termin dwuletni, w którym c. k. Rząd zobowiązałby się rozpocząć budowę gmachu dla studium rolniczego.

Sprawozdawca wyjaśnia, że Rada miejska termin taki już wyznaczyła, jednak właśnie ta okoliczność sprawę budowy opóźniła tak, że warunek ten przy następnych rokowaniach z c. k. Rządem opuszczono.

R. m. Frühling wobec tego wyjaśnienia wnioskuje swój cofa.

Wniosek r. m. dra Bąkowskiego upadł.

Wniosek Sekcyi I. przyjęto. (L. 54669). —

R. m. Chyliński wnosi, aby zakończyć na tem posiedzenie jawne i przejść do posiedzenia tajnego.

R. m. dr. Seinfeld oświadcza się przeciw temu wnioskowi.

Wniosek r. m. Chylińskiego przyjęto.

Wobec powyższej uchwały zamyka Przewodniczący o godzinie 6 minut 50 wieczorem posiedzenie jawne a zarządza tajne.

Po ukończeniu posiedzenia tajnego o godzinie 8 minut 30 wieczorem, otwiera Przewodniczący w dalszym ciągu posiedzenie jawne.

Rada Mgtu Buczkowski imieniem Sekcyi IV. i II. wnosi:

Rada miejska uchwali!

Komitetowi dla sprawy teatru ludowego w Krakowie udziela się jednorazowy zasiłek w kwocie 2.000

koron, a to w celu umożliwienia dalszej egzystencji tej instytucji (dodatkowy wniosek Sekcyi skarbowej) z tem zastrzeżeniem, że z kwoty tej potrącić należy przedewszystkiem zaległe gminie należności za gaz i opłaty na fundusz ubogich, przypadające po dzień 1 lipca b. r. do wysokości 1.000 koron, resztę zaś, to jest minimum 1000 koron, należy wypłacić Komitetowi dla sprawy teatru ludowego.

R. m. dr. Seinfeld wnosi poprawkę, aby opisać zastrzeżenie, proponowane przez Sekcyę II., i zapytać, czy Dyrekcya teatru ludowego mogłaby być zwolnioną od obowiązku składania opłaty na fundusz ubogich miejscowych.

R. m. dr. Bandrowski i Maciołowski popierają wniosek Sekcyi IV, a sprzeciwiają się dodatkowemu wnioskowi Sekcyi II.

R. m. Sędzimir oświadcza się za ograniczeniem zastrzeżenia, podanego przez Sekcyę II., w tym kierunku, aby w razie uchwalenia subwencji stracić z niej należność za urządzenie instalacji gazowej.

Na wniosek r. m. dra Lustgartena uchwalono dyskusję zamknąć.

Sprawozdawca wyjaśnia, że opłaty od przedstawień teatralnych na fundusz ubogich wymierza c. k. Dyrekcya Policji.

Wniosek Sekcyi IV. przyjęto. (L. 51953). — Zastrzeżenie, objęte wnioskiem dodatkowym Sekcyi II., upadło.

Przewodniczący zapytuje, do czyich rąk należy wypłacić uchwaloną subwencję.

R. m. dr. Frühling wyjaśnia, że do rąk Komitetu, który założył teatr ludowy, a gdyby tenże już się rozwiązał, do rąk dyrektora tego teatru, p. Zawadzkiego.

Z powodu spóźnionej pory Przewodniczący o godzinie 9 wieczorem zamyka posiedzenie. —

